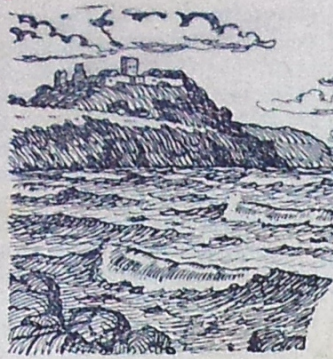
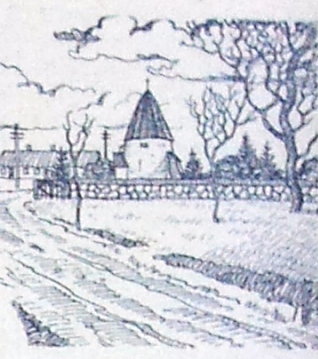

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertissementsprisen er pr. Petitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre.
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 70

Fredag den 5. Februar 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad.“

har den største Udbredelse i Nordre Herred.
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Kob, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aftlysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Øre Kvartalet.

Karungi.

—o—

Den lille svensk-finske By, der er
blevet verdenskendt.

Siden Dampskibsfarten mellem
Stockholm og Raumo ophørte paa
Grund af Minefaren i det paagæl-
dende Farvand, er hele Person- og
Godstrafikken mellem det store rus-
siske Rige og Skandinavien og vi-
dere over Bergen til England og
Amerika gaaet Norden om den bot-
niske Bugt, en lang og besværlig
Vej, navnlig fordi der ikke findes
nogen Skinneforbindelse mellem de
finske og svenske Baner, der ender
henholdsvis i Grænsebyerne Tornéa
og Karungi. — Som det er gaaet
med saa mange andre europæiske
Smaabyer efter Krigens Udbrud, er
den lille svensk-finske Grænseby
Karungi paa en Gang bleven ver-
denskendt og har faaet en stor Be-
tydning, og vi skal derfor ofre den
en lidt nærmere Omtale.

Karungi er en ganske lille Flække,
hvor Forholdene er yderst enkle og
primitive; der findes saaledes i Byen
kun 2 Købmandsforretninger, et min-
dre Postkontor, et Hotel, en Kirke
og en Skole. Egnen omkring Byen
gør et fattigt Indtryk, og det dervæ-
rende Jordbrug synes mindre bety-
deligt. Indbyggerne taler enten
Svensk eller Finsk. Jernbanestation-
nen er lille og uanselig, men her
hersker nu et vældigt Liv som Følge
af den store Trafik, som Forholdene
pludselig har tilført den paagæl-
dende Rute. En uophørlig Strøm
af Rejsende, tilhørende de forskel-
ligste Nationaliteter, hvoraf mange er
Flygtninge, passerer gennem Karun-
gi; det er et broget Selskab, man
til Stadighed ser paa Stationen, rige
Herrer og Damer i kosbart Pelsværk
og medførende store Stabler af Ku-
ferter og andre Rejsefor nødheder,
og fattige Mænd og Kvinder samt
Børn, usselt og tyndt paaklædte og
kun bærende en smudsig Bylt un-
der Armen.

Store Mængder af Gods ankom-
mer til Karungi, og der har været
ophobet saa meget her, at de sven-
ske Baner, der iøvrigt har præsteret

det utroligste for Trafikens Bestridel-
se, til Tider har maattet melde Pas
og for en Tid standse Indskrivnin-
gen. Alt gaar dog nu regelmæssigt
igen. Hovedvanskeligheden ved Bru-
gen af denne Rute bestaar i, at Rej-
sede, Post og Gods til og fra Rus-
land maa befordres pr. Hest og Vogn
ad Landevejen mellem Karungi og
den Syd for lige ved den botniske
Bugt beliggende svenske By Hapa-
randa og derfra videre til Torneaa,
som ligger lige overfor paa den finske
Side af Elven.

Den nuværende Trafik over Ka-
rungi er ganske overvældende, saa-
ledes sker Postbefordringen ved
Hjælp af 60—70 Heste, som daglig
i en lang Række bevæger sig frem
og tilbage mellem de to Jernbaners
Endestationer. Køretøjerne, som an-
vendes til Befordring af Rejsende og
Gods, er af en egen Slags og saa
lange som Baade, Kusken staar el-
ler ligger paa Knæ foran i Køretø-
jet og dirigerer derfra Hestene, som
han ved høje Tilraab og ved flittig
Brug af Pisken tvinger til at bevæge
sig i meget hurtig Tempo, ofte i
Galop; de Rejsende ligger saa bag
i Køretøjet indhyllt i deres Tæpper
og Skind. Denne besværlige og lidt
tidssvarende Befordringsmaade mel-
lem Karungi og Haparanda—Torne-
aa vil dog ikke vare længe, idet der
Dag og Nat arbejdes paa en For-
længelse af den finske Jernbane fra
Torneaa op langs med den østlige
Side af Torneaaelven til den lige
overfor svensk Kirungi beliggende
lille finske By af samme Navn. Naar
denne som midlertidig Foranstalt-
ning byggede Bane i Løbet af gan-
ske kort Tid er færdig — af de ca.
25 km mangler kun Skinnelægning
paa de 5 km —, vil man kun be-
høve at sætte lige over Torneaael-
ven, som skiller svensk og finsk Ka-
rungi, og som Vinteren er helt til-
lagt. Saavel Befordringstiden som
Taksterne vil herved blive betydelig
formindsket.

En sølsom Tildragelse.

—o—

En lam Mands pludselige Helbredelse.

Ved Natmissionens Møde forleden
Søndag i Stavanger fandt der — ef-
ter hvad de norske Blade beretter,
— en opsigtsvækkende Tildragelse
Sted, idet en Missionær Ludvig
Monsen, der i en Aarrække har væ-
ret lam og saaledes i de sidste 12
Aar er blevet kørt omkring i en Sy-
gevoغن, rejste sig og kunde gaa.

Tildragelsen skildres saaledes:
Natmissionen har i den senere
Tid om Søndagen holdt en Række
religiøse Møder. Ogsaa den Søndag
var et saadant indvarslet.

Ved 3-Tiden, da Mødet begyndte,
var Salen fyldt til Trængsel. Talerne
var Ludvig Monsen og Hakon Storm,
en Ven til den syge, der trofast har
plejet ham gennem Aarene.

Efter en Salme tog Monsen Ordet
og holdt en længere Tale, som han
indledede med disse Ord:

Naar jeg har indbudt til dette
Møde, da vil jeg for Eders Aasyn
og sammen med Eder og for den
almægtige Guds Aasyn sige til hver
enkelt: Enten vil Ludvig Monsen
forlade dette Møde i Eftermiddag
som en af Verdens mest radikale
Rationalister eller Darwinist, eller
jeg vil forlade dette Møde rodfæstet
og grundfæstet som aldrig før i den
levende Tro paa den eneste sande
Gud og den af ham udsendte Jesus
Kristus.

Dette Møde er for mig en Kamp
paa Liv og Død. Det betyder for
mig, om Kristus er sand Gud, eller
om Rationalisterne og Darwinisterne
har Ret paa deres Side. Er det
sidste Tilfældet, skal I faa mig ind
i Eders Rækker som den ivrigste
Forkæmper. Aa, stakkels Ludvig
Monsen, siges der vel, hvorledes vil
Du repræsentere denne Kraft. Men
vé mig, om jeg skulde vanære Guds
Navn. Jeg tror paa den levende
Kristus, og dette skal let bevises,
Godtfolk. Det skal i Dag vise sig
i Stavanger, om denne Tro holder,
eller om den skal gaa til Grunde.

Denne Sammenkomst har kostet
mig to Maaneders hellig Kamp i
Møde med den levende Gud, Kamp
og atter Kamp, Dag og Nat.

Det er hændet mangen Gang, at
min Hustru og jeg er gaaet til Ro
uden at have Mad og uden Penge,
men Herren har hjulpet os. Og —
vendt mod Storm — denne min Bro-
der har staaet mig trofast bi, han har
arbejdet i sit Ansigt Sved. Aldrig
har han taget en Øre fra Stavangers
Natmission, men ofret Tusinder.
Han har aldrig brugt en Øre til sig
selv, men ofret altes Tusinder. Gud
velsigne ham.

Missionæren fortsatte:

En stor Del af denne Forsamling
kender sagtens mig og kender til
den Aarrække, i hvilken jeg har lig-
get, og min Broder og min Hustru
har baaret mig som et lille Barn,
sent og tidlig. Jeg siger til denne
Forsamling: I Herrens Navn — jeg
staar op af Vognen.

— Med disse Ord kastede Tale-
ren sit Tæppe til Side og begyndte
at rejse sig op i Vognen, hjulpet af
Storm.

Hele Forsamlingen rejste sig i
stærk Bevægelse, og medens Kvin-
der græd og stønnede, og medens
de to Talere stadig raabte: Jesus er
sand Gud! Jesus er Gud! sætter
den lamme Missionær Fødderne paa
Gulvet og staar oprejst.

Storm, ved hans Side, er synlig
overrasket. Folk græd, lo, nogle
raabte højt, andre besvime. Hele
Salen var i en vældig Bevægelse.

Saa sætter den lamme Mand sig
paa en Stol tæt ved; han er synlig
anstrengt, og Sveden perler paa hans
Pande. Han straalende af Glæde som
et Barn, der har faaet en Gave. Han
omfavner og kysser sin Ven og ra-
ber til de Omkringstaende og vin-
ker med sin venstre Arm.

Saa tager Haakon Storm Ordet
og fortæller om Monsens Sygdom,
om at han har været lam i Benene
og venstre Side, Synet paa venstre
Øje har været meget daarligt, og i
de sidste seks Aar har han ikke en
Gang kunnet sidde oprejst.

Bevægelsen i Salen var vedvarende
stærk. Sluttelig bad Storm Folk om
at gaa, men udenfor samlede Mæng-
den sig, især ved en Sideindgang,
hvor et Automobil holdt og ventede
paa Talerne. Endelig kom da Storm
bærende paa sin Kammerat. Han
maa bære mig, raabte Monsen, fordi
jeg hverken har Sokker eller Sko
paa.

Da han sad i Automobil, svin-
gede han med Huen og smilede.
Vognen kørte bort og Menneske-
massen spredtes langsomt.

En Episode fra Monte Carlo.

—o—

M. Lugné forlod Spillesalen i daar-
ligt Humør; han havde tabt en klæk-
kelig Sum Penge. Han gik gennem
Kolonnaden, der førte op til Casi-
noet og ind i en Restaurant, hvor
han forlangte en Whisky og Soda
og en Cigar, som han betalte med
det sidste Femfrancs-Stykke, han
havde.

Da han havde drukket sin Whi-
sky og tændt sin Cigar, slentrede
han over i Vestibulen til Casinoet
og smed sig i en Sofa, der stod i
Nærheden af Indgangen til Spille-
salen. Gæster passerende forbi han
frem og tilbage, ud og ind ad Dø-
ren og Vestibulen var fyldt med
alle mulige Nationaliteter, som pas-
serede, røg og lo og talte i Munden
paa hverandre.

M. Lugné havde opholdt sig tre
Dage i Monte Carlo og allerede tabt
et helt Aars Indlægt. Hvorfor var
han her egentlig? Han vidste det
ikke. En Indskydelse havde ført
ham her til, en ulyksalig Impuls.
Nu vilde han telegrafere til sin Sag-
fører i London efter Penge og for-
lade Monte Carlo i Morgen Aften
og rejse til Florens. Da han havde
taget den Bestemmelse, rejste han
sig og vilde gaa, men standsede,
da han saa, at en Dame, hvis An-
sigt forekom ham bekendt, stirrede
stærkt interesseret paa ham. M. Lugné
tænkte sig et Øjeblik om, gik saa
hen til Damen og sagde:

„Madame d'Esmonds?“

Damen smilede.

„De har ikke glemt mig, M.
Lugné?“

„Vort sidste Møde var af den
Slags, man ikke saa let glemmer!“
„Hvor længe har De været her?“
spurgte Madame.

„Jeg kom i Onsdags!“

„Og i Dag er det Fredag!“

„Maa jeg ønske Dem til Lykke
med Deras nye Bog, M. Lugné!“

„Tak, og hvad bringer Dem til
Monte Carlo, Madame?“

„Jeg vil hellere spørge, hvad bringer
Dem til Monte Carlo, Monsieur?“

Lugné trak paa Skulderne. „Det
er akkurat det samme Spørgsmaal,
jeg har gjort mig selv den sidste
halve Time. Og jeg kan intet Svar
finde. Maaske en Caprice“, svare-
de han smilende.

„En Caprice?“, lo Madame d'Es-
monds. „Jeg tilbringer altid For-
aarets første Maaned i Monte Carlo.
Stod De i Begreb med at gaa ind
i Spillesalen?“

„Jeg kommer lige derfra!“

„Og har vundet, haaber jeg?“

„Nej, tabt!“

Madame d'Esmonds lo igen. Hun
var en høj slank Kvinde; der var
ikke noget ualmindeligt ved hende
med Undtagelse af hendes Øjne og
og Haar. Øjnene var varme, tanke-
fulde og straalende, Stemmen var dyb
og klangfuld.

„Det gør mig ondt“, sagde hun.
„Vil De ikke gaa med ind og prøve
Lykken en Gang til?“

„Jeg har allerede givet mit sidste
Femfrancs-Stykke nd“, svarede Lug-
né, „og stod netop i Begreb med at
gaa hen paa mit Hotel for at ordne
mine Sager, da jeg rejser i Morgen
Aften.“

„Jeg vilde gerne tilbringe en halv
Timestid i Deres Selskab M. Lugné
vilde De have noget imod at gaa
med mig hen paa mit Hotel og drikke
en Kop The?“

„Jeg staar til Deres Tjeneste“,
svarede Lugné og rejste sig.

„Jeg har læst deres Bog, M. Lugné
og den har naturligvis interesseret
mig i høj Grad. Men den vidner
stærkt om, at det er en Dilettant,
der har skrevet den, ikke saa me-
get med Henblik paa, hvad der er
skrevet, som hvad der ikke er skre-
vet!“

„De maa ikke glemme, at da jeg
skrev den Bog, havde jeg endnu in-
gen Conference haft med Dem!“

„Nej, da vi første Gang traf hin-
anden, for tre Maaneder siden, var
Deres Bog jo allerede færdig.“

„De har Ret, den Gang var det
for sent at forandre noget i den!“

„De har altsaa ikke glemt vort
sidste Møde i London.“

„Nej, som jeg sagde, det vilde
være vanskeligt at glemme det“,
svarede Lugné, og hans Tanker gik
tilbage til den Aften han havde til-
bragt i Madame d'Esmonds elegant
udstyrede Lejlighed i Bond Street,
hvor den bekendte Hypnotisør Ma-
dame d'Esmonds havde slaat sig
ned for Vinteren og ved sine Seanc-
er saa hele den fornemme Verden
baade fra London og Paris hos sig.
M. Lugné havde ønsket at tage Del
i Madames Seancer, og Madame
var med Glæde gaaet ind herpaa.
Fra denne Seance havde M. Lugné
kun Erindring om, at han var vaag-
net op efter en dyb Søvn, men al-
ligevel havde denne Tildragelse ef-
terladt et Minde hos ham, som gjorde,
at hans Besøg hos Madame d'Es-
monds ikke var gaaet i Glemmebo-
gen.

„Jeg tager det som en Kompliment“,
sagde Madame, „og det
staar i Forbindelse med dette Møde,

at jeg gerne vilde tale med Dem!"

De var nu naaet til deres Bestemmessted, "Hotel Paris", og Madame d'Esmonds banede sig Vej paa den overfyldte Veranda for at finde en Plads. Da de endelig havde fundet en hyggelig Krog og havde sat sig ned, fortsatte Madame:

"Da De besøgte mig, M. Lugnè, var De et helt Kvarter under min Hypnose. Det var længe nok til at overbevise mig om, at jeg i Dem havde fundet et glimrende Medium. Men jeg ønskede yderligere at sikre min Formodning ved at anstille et Eksperiment. Og Eksperimentet er lykkedes over Forventning."

"Eksperimentet?" spurgte Lugnè forbavset, "hvilket Eksperiment?"

"De har jo selv sagt, De mente, at en Impuls havde bragt Dem her til Monte Carlo. Denne Impuls var ikke en Tilfældighed, som De mener, men en Impuls, indgivet af mig. For tre Maaneder siden, da jeg havde faaet bragt Dem i en dyb Søvn hos mig i min Lejlighed i Bond Street, sagde jeg, De skulde møde mig her i Monte Carlo 20. Februar, — — — altsaa i Dag! De har bestaaet Deres Prøve godt, M. Lugnè," sagde Madame d'Esmonds smilende.

M. Lugnè sad, som han var faldet ned fra Skyerne.

"De vil altsaa dermed sige, at jeg, uden at vide og maaske ville det, har maattet lyste Deres Ordre!"

Madame lo godmodigt. "Nej, det maa De ikke sige, det Hele var meget harmløst, men jeg vil ikke skjule for Dem, at den Tanke virkelig opstod hos mig, at var De det udmærkede Medium. De lod til at være, var det muligt, at jeg ved en anden Lejlighed havde Brug for Dem — og den Lejlighed er nu kommet!"

"De begynder virkelig at interessere mig, Madame, fortsæt kun!"

"De har jo tabt Penge?"

Lugnè trak paa Skulderen.

"Ja, en ganske klækkelig Sum!"

"Vil De have noget imod at udfordre Lykken en Gang til? Jeg har allerede lagt min Plan, og efter den skulde der være en Mulighed for, at vi kan vinde en Formue. Derfor satte jeg Dem Stævne her! Mit første Forsøg overfor Dem gik kun ud paa at efterforske, om De overhovedet var modtagelig for Hypnotisme eller ej. Deres Nærværelse her er det bedste Bevis paa, at De er det. Jeg gaar nu ud fra, at De er villig til at anstille Forsøget og spørger, om De saa i Tilfælde i et og alt vil underkaste Dem min Indflydelse?"

"Hvis De virkelig mener, at jeg ejer de Belingelser, der er nødvendige, saa har jeg ikke noget imod at anstille Forsøget; men gaar De ikke noget vidt i Deres Formodninger?"

"Nej, jeg tror virkelig paa, at Forsøget vil lykkes. Afgørelsen staar kun til Dem!"

"Det værste, der kan ske, er vel, at vi taber — men hvis vi nu vinder?"

"Saa deler vi — Gevinsten lige imellem os," svarede Madame d'Esmonds.

"Ja, saa er jeg parat til at gøre, hvad De ønsker!"

"Vil De saa koncentrere alle Deres Tanker paa Midterbordet i Roulette-Salen i Casinoet." Madame talte meget langsomt og pointerede stærkt hver enkelt Stivelse. "Forestil Dem, at De sidder ved Spillebordet. De spiller ikke selv, men nøjagtig paa de Tal, der kommer ud, og Kulørerne." Madame stirrede fast og bestemt paa Lugnè, der havde lænet sig tilbage i Stolen og nikkede:

"Ja, ja, jeg ser det altsammen, som De siger det!"

"Husk, Klokken er endnu ikke en Gang to, der er rimeligvis for Øjeblikket kun faa Gæster i Salen?"

"Der er rimeligvis for Øjeblikket kun faa Gæster i Salen," gentog Lugnè ganske mekanisk.

"Derfor," fortsatte Madame, "vil det være Dem en let Sag at have hele Deres Opmærksomhed henvendt paa Roulette og glem ikke Croupiererne!" Lugnè Hoved var nu faldet helt tilbage paa Stoleryggen, og hans Øjne stod ganske stive med et glasagtigt Udtryk. "Croupiererne," gentog hun, "ser De dem?"

"Ja," svarede Lugnè.

"Beskriv dem!"

"Ham til højre for mig, der behandler Roulette, er mørk, med krum Næse, skarpskaarne Træk og mørkt, blankt Haar og Overskæg. Ved Siden af ham staar en lille, fed Fyr med graa Whiskers."

Madame d'Esmonds lo.

"Det er godt. Husk nu i Morgen Kl. 2 skal De sætte Dem ved Roulette-Bordet i den store Sal i Casino!"

"Ja!" svarede Lugnè.

Madame tog et Kort og et Blyant frem og sagde:

"Hold nu Øje med Roulette!"

Lugnè, der stadig sad med vidt opspilede Øjne, sagde:

"Ja!"

"Ruller Kuglen!"

"Ja!"

"Er den nu standset?"

"Ja!"

"Og — Resultatet!"

"Quatre noir, pair et manpue! Og bagefter, Vingt et-un, rouge, empair et passe!" lød det fra Lugnè, og han nævnede saaledes henimod tyve forskellige Numre tilligemed Farven, som Madame d'Esmonds meget omhyggeligt skrev op.

Den følgende Dag mødtes M. Lugnè og Madame d'Esmonds, Lugnè i stærkt ophidset Stemning, i Vestibulen, der førte ind til Casino.

"Lad os straks gaa hen til Bordet!" sagde hun. "Og med Hensyn til Pengene —"

"Jeg har ingen!" afbrød Lugnè hende. "Jeg sagde Dem i Gaar, at jeg havde givet mit sidste Femfrancs-Stykke ud, og de Penge, jeg har telegraferet efter, er endnu ikke kommet!"

"Det er aldeles ligegyldigt," svarede Madame. Vi arbejder jo i Fællesskab, og deler Gevinsten."

"Men hvis vi taber?"

"Jeg tager den Risiko. De første fem Numre holder vi kun et lille Beløb paa. Ser vi saa, at de Numre og Farver, der kommer ud, korresponderer med dem, jeg skrev op, forhøjer vi vor Indsats!"

Klokken var endnu ikke to, og der var ikke mange Gæster i Salen: "Vi vil vente til Nr. fire kommer, før begynder vi ikke."

Da Klokken var fem Minutter i to blev de to Croupierer afløst af to andre, og i samme Øjeblik Madame d'Esmonds saa dem, udstødte hun et Lettelsens Suk. Croupieren til højre for Lugnè var mørk, havde en krum Næse og mørkt Haar og Overskæg. Croupieren, ved Siden af ham, var en lille, fed Mand med graa Whiskers.

De Spil, der nu begyndte, blev fulgt af dem begge to med spændt Opmærksomhed, og det gav et Sæt i Lugnè, da den tredje Omgang viste paa fire; Parret havde vundet og fik Gevinsten skubbet over til sig.

"Hold u nu paa 21," sagde Lugnè hurtigt.

"Skal jeg gøre det?" spurgte hun.

"Ja, jeg er sikker paa, at det Tal kommer ud."

Rouletten drejede rundt og viste paa 21.

"Saa sætter vi en Louidor paa 16, vi vil ikke risikere for meget endnu!"

Rouletten drejede atter rundt og 16 havde vundet.

Madame d'Esmonds sad nu ganske stille, hun gjorde ikke engang en Bevægelse, og hendes Opmærksomhed var anspændt fæstet paa Spillet. "Hvis vi vinder paa de ti

første Numre, sætter vi vor Indsats betydeligt op paa de ti sidste!"

Følgende sin Taktik fortsatte Madame nu med at holde paa de opskrevne Numre og stadig med lige meget Held. Lugnè Øjne straalende, og Parret, der vandt og vandt, begyndte nu at tiltrække sig de andre Spillers Opmærksomhed. Da de var kommet til det tiende Nummer, var alles Øjne fæstede paa dem.

Madame d'Esmonds gjorde hurtigt et lille Overslag over, hvad de havde vundet og sagde til M. Lugnè:

"Vi har vundet femtiind Frcs.!"

"Vi burde have sprængt Banken!"

"Det er der Tid til endnu," svarede hun roligt og tillidsfuldt.

"Sæt saa syv," sagde Madame og skubbede en Bunke Guldpenge hen til Lugnè.

Atter vundet.

Denne Gang blev der holdt paa 15, og da 15 kom ud, skubbede Croupieren henimod tyvetusind Frcs. over til Parret. Nu var Spændingen paa sit højeste.

Ved det attende Tal inkasserede Madame d'Esmonds atter en Sum paa tyvetusind Frcs., alles Øjne hang ved dem, og Madame rakte Lugnè roligt Banknoterne, som han foldede sammen og lagde ned i sin Tegnebog.

Nu var de naaet til det tyvende Tal og Parret holdt paa 33. Der var en dødlignende Stillehed, medens Roulette drejede rundt, og ganske langsomt nærmede Viseren sig Tallet 33. Alle Gæsterne, der var i Salen, brød ud i Hurraraab, klappede i Hænderne og lo og talte i Munden paa hverandre, for det var endnu aldrig set i Casinoets Spillesal, at en Spiller i tyve Omgange ikke en eneste Gang havde tabt.

M. Lugnè Ønske var gaaet i Opfyldelse — Banken var sprængt.

"Kom", sagde Lugnè, "lad os se at komme ud af den Stimmel saa hurtigt som muligt," og han og Madame d'Esmonds rejste sig op og banede sig Vej gennem Salen. Men de kunde ikke undgaa at høre Folks Bemærkninger og Udraab, det er jo ikke hver Dag eller givet alle og enhver at sprænge Banken i Casinoet i Monte Carlo.

Da de næsten var naaet helt hen til Døren, banede en Herr sig Vej hen til Lugnè og sagde:

"Tilgiv min Paatrængenhed, men hvis De spiller efter et System, vil jeg gerne betale 50,000 Frcs. for det."

Lugnè bukkede:

"Jeg spiller ikke efter et System," sagde han og vendte Måden Ryggen. Saa naaede de endelig Hovedindgangen og et Minut senere stod de igen ude i Parken i straalende Solskin.

"Skal vi saa gaa hen til Kafé Paris?" spurgte Lugnè.

"Jeg tror, det er klogere at gaa hen paa Hotellet!"

"Det er som om jeg gaar i Drømme," sagde Lugnè straalende.

"Vi har omtrent vundet en halv Million Frcs. men for Øjeblikket —"

Lugnè nikkede, han forstod, hvad hun vilde sige.

"Ja, ja, om seks Maaneder —"

"Skal vi gentage Eksperimentet. Ja, maaske. Mellemtiden kan De jo benytte til at skrive Bøger i."

"Og De?"

Hun smilede lidt sørgmodigt. "Jeg har mine Hjælpkilder. At skaffe Penge er det mindste af dem. Hvis jeg blot kunde udnytte denne Evne til Fordel for Menneskeheden. Jeg spørger ofte mig selv, hvorfor jeg har faaet denne Gave, op jeg føler mig tit knuget, som af en rsynlig Vægt. Men," tilføjede hun og kastede al Sørgmodighed bort, "det er vor Pligt at gøre det Bedste ud af Livet og glæde os over alt det smukke og gode, det skænker os. Skal vi sige, vi træffes her igen om seks Maaneder?"

Lugnè lo, da han tog hendes Haand.

"Ja," sagde han, "om seks Maaneder!"

Men Skæbnen vilde det anderledes. Eksperimentet blev aldrig gentaget, da de tre Maaneder af de seks var gaaet, døde Madame d'Esmonds, som var en af Verdens største Hypnotisører og Magnetisører.

Brødkornsforholdene paa Bornholm.

—o—

I Ribe Stiftstidende for 28. I. M. læser man følgende:

Bornholm indtager ved sin Beliggenhed en Særstilling. Om Brødkornsforholdene her har Amtsfødmægter Seidenfaden været saa elskværdig at give os følgende interessante Oplysninger:

Til en Begyndelse skal jeg erindre om, at Bornholm har 42,000 Indbyggere og at vi her — da her bruges meget Sigtebrød — ansløget aarlige Rugforbrug til ca. 1 Td. pr. Individ og altsaa rundt 40,000 Tdr. Den aarlige Rughøst anslaaes normalt til ca. 80,000 Tdr., men kun en ringe Del forbruges normalt til Brød, idet Brødrugen kommer fra de russiske og tyske Østersøprovinser; den bornholmske Rug fodres op.

Da Krigen brød ud, var vi klare over, at al Indførsel af Rug fra Østersøprovinserne vilde stoppe, og idet man endvidere nærede Ængstelse for en eventuel Afspærring under mulige Krigsbegivenheder i Østersøen, blev der — med Tilslutning af Øens 3 Rigsdagsmænd — udviklet et lokalt Udførselsforbud for Korn og Kartofler fra Bornholm.

Jeg indskyder her, at Bornholms Kornareal anslaaes til c. 450,000 Tdr. aarlig, og at Indførselen af Foderstoffer udgør 360,000 Tdr. aarlig, altsaa det aarlige Forbrug af Korn og Foderstoffer til Dyr og Mennesker godt 800,000 Tdr. Den aarlige Kornudførsel svinger mellem 6000 og 10,000 Tdr. og er altsaa nationaløkonomisk set ganske uden Betydning for de enkelte Landmænd, hvis Bedrift er anlagt paa at udføre Korn.

Omtrent samtidig med Udførselsforbudet begyndte Rønne Kommune — sidst i August og først i September — at træffe Forberedelser til Opkøb af Korn, og der førtes i den Anledning Forhandlinger dels med en af Amtet nedsat Kommission, dels med Landboorganisationerne. Prisen fastsattes i Midten af September til 15½ Kr. pr. 100 kg Rug og forhøjedes senere, dog ikke højere end til 19 Kr.; Kommunen, der til dette Brug rejste et Laan paa 150,000 Kr., købte ogsaa Hvede og Byg til Blanding. Man fik samlet c. 1200 Tdr. Rug, ca. 4000 Tdr. Hvede og c. 600 Tdr. Byg; desuden købte man for mindre end 20 Kr. 3000 Tdr. amerikansk Rug. Trods Fodringsforbudet fik man imidlertid ikke tilstrækkelig Rag frem. Amtsrådet traadte da til og begyndte at købe Rug og Hvede op (18 Kr. pr. Td.), idet man oprettede de offentlige Magasiner ved Overenskomster med Kornkøbmænd i Købstæderne, og man fik paa denne Maade samlet op mod 2000 Tdr. Brødkorn paa Amtets Haand foruden Rønne Bys Forraad samt mindre kommunale Forraad i Allinge, Nexø og Aakirkeby.

Samtidig lykkedes det ved Forhandlinger med Regeringen at faa endnu 5000 amerikansk Rug herover, hvilket overtoges af Amtet, der fordelte det paa sine Magasiner i Købstæderne. Samtidig tilstillede Amtet gennem de kommunale Prisreguleringskommissioner samtlige Møllere og Bagere paa Øen Meddelelse om,

at de fra Amtets Beholdninger vilde kunne faa udleveret dansk Rug til 18 Kr. Td. og amerikansk Rug til 19,50, naar de vilde skrive ude paa at holde en Maksimalpris for Rugbrød (iblandet Hvede) af 72 Øre pr. 8 Pd. Næsten alle skrev under, idet man samtidig bekendtgjorde, at de ikke-underskrivende overhovedet ikke vilde faa Korn udleveret af det offentlige Beholdninger. Paa samme Maade lykkedes det at standse al Fremstilling af Halvsigtebrød her i Amtet, hvilket jo i høj Grad sparede paa Rugen.

Alt dette skete førend Maksimalprisen blev sat, og Amtets Opkøb af Rug var paa dette Tidspunkt staedset af sig selv.

Da Regeringens Ordre om Opkøb af Rug (for Bornholms Vedkommende 3500 Tdr.) kom, havde man altsaa hele Apparatet i Orden, og man kunde derfor meget let ordne sig ved en simpel Telefonringning til Amtets Kornmodtagere i Byerne om at tage mod Stafens Rug og ved Avertering i Bladene. Amtets Kornmodtagere erholder en fast maanedlig Betaling for at modtage, veje, kaste, assistere og svare til Svind, men ingen Provision af Opkøbet. Pengene lægges ikke ud af Købmændene, men af de lokale Kæmnerkasser (i Rønne Amtsstuen), der udbetaler mod Aflevering af Modtagelsesbeviser fra Kornmodtagerne og erholder Forskud eller Refusion af Amtsrepartitionsfonden. Vi har hidtil faaet 1012 Tdr., men er klare over, at vi ikke uden Ekspropriation faar det tilstrækkelige Kvantum; nu har Amtet jo ganske vist ogsaa selv i Forvejen opkøbt betydelige Mængder Korn.

Jeg tilføjer for Tydeligheds Skyld, at de af Amtet fastsatte Udsalgspriser for Brødkorn (Rug 18 Kr., Hvede 18 Kr. og amerikansk Rug 19 Kr. 50 Øre) og Brød (= 72 Ø.) selvfølgelig bringer Amtsrepartitionsfonden et Tab, der senere maa fordeles paa Skatteyderne, og at det er Hensigten senere hen, naar den ubemidlede Befolkning bedre kan taale det, at sætte Priserne noget op.

Brødkornet.

—o—

Amtsrådet udtalte ved sit (som Brødkornsudvalg) afholdte Møde følgende:

"For foreløbig at undgaa Anvendelsen af den af Ministeriet anviste Udvej: at lade Møllere og Bagere byde Maksimalpris for Rugen, og hvis Køb ikke opnaas, da at foretage Ekspropriation til den lavere Pris, er det foreslaaet af Underudvalget, da den nævnte Fremgangsmaade vilde være til Skade for de nævnte Næringsdrivende, der ikke kan staa sig ved at købe Rug til Maksimalprisen, 10½ Kr., og sælge Rugbrødet til den fastsatte Pris af 72 Øre pr. 8 Pd., at søge Ministeriets Tilladelse til, at den Møllere og Bagere tillagte Ekspropriationsbeføjelse overgaar til Amtsrådet, der da kunde byde Maksimalprisen og alligevel indtil videre holde den nuværende Udsalgspris.

Efter stedfunden Diskussion vedtog man imidlertid at afvente Udfaldet af den forestaaende Kontælling, at indkøbe Hvede til Maksimalprisen, 21½ Kr., til Iblanding i Rugen, at holde en Udsalgspris af 18 Kr. paa Hveden, samt at fortsætte med Rugopkøbet, naar Statens Inkøb af Rug er afsluttet.

Foranlediget af foranstaaende tillader vi os at opfordre alle Ejere af Brødkorn nu ved den i Dagene fra 5—11. ds. forestaaende Kontælling, at være de stedlige Brødkommissioner, eller de der er bemyndigede til at hjælpe til med at tælle, behjælpelige paa bedste Maade. Det

er af yderste Vigtighed, for at komme til et endeligt og sikkert Resultat ved denne sidste Optælling, at alle medvirker med Velvillie og god Forstaaelse af Sagens Vigtighed. Optællingen sker jo absolut ikke for at fortrædige nogen, men tværtimod for at gavne hele Samfundet herovre, saa at man, naar det endelige Resultat af Tællingen foreligger, kan have en paalidelig Rettesnor for hvilke Forholdsregler der skal tages for at sikre Øen det nødvendige Brødkorn til næste Høst.

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 7. Februar.

Allinge K. Kl. 9¹/₂. Skrm. 9.
Ols Kirke Kl. 2.

(Sømandsmissionens Indsamlingsdag).

Torsdag 11. Februar, Missionsmøde i Tejn Kl. 7.

Præsten taler.

Evang. luth. Missionsforening i Allinge Møde Søndag Kl. 3¹/₂.

P. Rønne.

Allinge luth. Missionsforening Møde Søndag Kl. 10, Kl. 2 og 4³/₄.

Mejeriet „Kajbjerggaard“

afholder Torsdag den 11. Februar Kl. 3 ordinær Generalforsamling paa Høiers Hotel.

Olsker Kirkenyt i Januar.

Viede: 24.: Ungkarl, Snedker af Tejn Jens Leon Andreas Mogensen og Pigen Anna Maria Jønsson.
Begravede: 16.: Partikulier Georg Christian Jacobsen, Rovang († 10/1 1915), 61 Aar gl.

Allinge Kirkenyt i Januar.

Døbte: 31.: Avlsbr. Alfred Peter Pedersens Datter Ellen, Valeur.
Begravede: 11.: Landarbejder Aleksander Grzebnjows Datter Olga Grzebnjow, 3¹/₂ Aar gl. († 6/1 1915 paa Allinge Sygehus). 20.: Enkemand, Stenh. Christian Jacobsson, 63 Aar gl. († 13/1 1915 paa Allinge Sygehus). 22.: Stenh. Gustav Adolf Toldinius Nielsen af Sandvig († 14/1 1915 paa Amtssygehuset i Rønne), 23 Aar gl.

Allinge luth. Missionsforening

Missionsmøde

afholdes, om Gud vil, Søndag den 7de ds. Møder Kl. 10 Form., Kl. 2 og 4³/₄ Efterm.

Sang og Musik.

Klipfisk.

Allerfineste afnakket Bildals Klipfisk 41 Øre 1/2 kg.

Fin fetsaltet Klipfisk 33 Øre 1/2 kg.

I. B. Larsen, Allinge.

Tein og Omegns Brugsforening

afholder Generalforsamling Mandag den 15. ds. Kl. 4 Efterm. paa sædvanligt Sted. Forhandling if. Loven.
Bestyrelsen.

En Lødekvie

er til Salgs paa Køller-gaard i Rutsker. Samme Sted søges en tro og paalidelig Karl til 1. Februar.

Sorterede gode

Spise-Kartofler

sælges til 3¹/₂ Øre pr. Pund i

Nordlandets Handelshus.

By- og Herredsfuldmechtig

Johannes Kofod, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag eller Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Godtkøbsudsalget

Nordlandets Handelshus

varer til den 18. Februar.

Benyt denne enestaaende Lejlighed til at forsyne Dem med alle Slags Manufakturvarer.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Under

Magasin du Nords store aarlige Udsalg

anbefales det at købe vore bekendte danske Damestrømper, som sælges for 90 Øre pr. Par.

Engelske Damestrømper er hjemkommen og sælges til Priser fra 90 og 108 Øre Parret.

Herresokker sælges for 25, 40, 60, 75 og 100 Øre.

Stort Udvalg i Børnestrømper, som endnu sælges til den gamle Pris.

Uld og Klude tages i Bytte til højeste Pris.

Ejnar Thorbek.

Ekstrafint Plantefedt anbefales,

saavel til Bagning som Stegning.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Det store aarlige Udsalg

i

- Allinge -

omfatter blandt andet et større Parti Rester af

Bomuldstøj, Wienerlærred,

stribet Satin, rødt og blaat Dynesatin,

bleget & ubleget Stout, Drejl, Zephyr, Foer,

Diagonal, Frakkefoer, Regatta,

Maskintøj og Klædesatin.

Alle ovennævnte Varer er fra et jydsk Dampvæveri, Priser vil Publikum kunne lægge min Forretning et

Rester med Fejlævninger og om de særlig billige blive overbevist, ved at af- Besøg under Udsalget.

Allinge, den 28de Januar 1915.

Chr. Olsen.

Stor amerikansk Majs

og 51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager

er hjemkommet med Sejler „I. P. Holm“. Billigste Dagspris, men bedes om kontant Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Prisen er nedsat

paa vort fine Lammekød.

NB. Rabat pr. Kontant gives paa alle Varer.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Under Udsalget

sælges vort store Lager af hvide og kulørte

Gardintøjer med 20 pCt. Rabat.

Nordlandets Handelshus.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Prima Laplata Majs

udlosses fra Sejler „I. B. Berggreen“ i disse Dage. — Billigste Dagspris. Kontant Betaling udbedes.

Nordlandets Handelshus.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Fortang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Til godt Køb!

Et Parti Klædninger, Stortrøjer, Ulsters, Vinterfrakker, Gummifrakker, Skindveste, Skindtrøjer, Benklæder, til og under Indkøbspris.

Nordlandets Handelshus.

En Pige, som skal konfirmeres til Paaske, kan faa en god Plads til 1ste Maj hos A. Lind, Aakrog, Olsker.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelieret ved Havnen.

Telefon 4. Andr. Ipsen.

Billeder indrammes.

Rigtig gode kantskaarne

Udskudsbrædder

Vi har rigeligt Lager af alle Længder 3/4" og 1" og vi sælger meget billigt.

Tømmer, Sparrer, Lægter, Planker og Brædder,

alle Slags — sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Sukker

sælges stadig til smaa Priser.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

De rigtige Staldbøre,

stærke svenske Enekurve Roegrebe og Staldgrebe af den solide Slags sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁸	10 ³⁷	3 ³²	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ³⁶	10 ⁵⁴	3 ⁴⁹	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁶	11 ¹⁷	4 ¹²	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	10 ⁵⁸	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁸	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁶	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ³⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁸	10 ³⁸	1 ²⁹	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ³⁴	10 ⁵⁶	1 ⁴⁶	8 ³⁸
Klemensker	7 ⁵⁴	11 ¹⁶	2 ⁰⁶	8 ⁵²
Nyker	8 ⁰⁶	11 ³⁰	2 ²⁰	9 ⁰³
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ²⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁸	2 ²⁶	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵⁸	2 ⁴⁹	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³³
Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

Alle Slags Skilte og Plakater

billigst i

Allinge Bogtrykkeri.

Restbeholdningen

af Skindkraver, Muffer og Hue til Indkøbspris.

Et Parti Damelinnet

(smudsket) ca. halv Pris.

Endvidere bortsælges extra billigt

Duge, Bordtæpper, Gulvtæpper, Forliggere.
Et Parti Fløjl m. m.

2 Serier Sportshuer

udsælges til ca. halv Pris.

Serie Nr. 1 Værdi 160—200 Øre, nu 100 Øre pr. Stk.

Serie Nr. 2 Værdi 200—250 Øre, nu 125.

Yachtclub-Hasketter, store bløde Hatte

sælges til betydelig nedsatte Priser.

Et Parti sorte Støvlelidsre 6 Par for 10 Øre.

Store Partier Slips til Spotspriser.

Uld og Klude tages i Bytte

til højeste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Et Parti ekstrafin Klipfisk

udsælges til smaa Priser.

Allinge Kolonial og Produktforretning

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum. NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Stor amerikansk Majs

og 43 pCt. amerikanske Bomuldsfrøkager ventes pr. Sejler „Kristian“ i næste Uge.

Prima amk. Foderbyg er ligeledes ventende i Løbet af 8—14 Dage. Bestillinger modtages til billigste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Han vilde dø paa Slagmarken

En fransk Læge fortæller i et Pariserblad følgende Selvpålevelse.

Det var allerede den anden Mobiliseringsdag, at min Barndomsven Charles Huguenin kom op til mig for at sige Farvel. Først troede jeg, at det var hans Spøg. Hvad vilde han dog i Krigen? I tre Aar havde han lidt af en snigende Tuberkulose, og i de sidste 5 Maaneder havde han daglig spyttet Blod. I Sommerens Løb var han for saa vidt bleven en Smule bedre, som han kunde gaa ud, naar det var godt Vejr, men hans Hosteanfald var lige saa voldsomme som før.

Jeg sagde dog ikke til ham, hvad jeg tænkte; det vilde kun have bedrøvet ham. Men jeg ansaa det for min Pligt som Læge at minde ham om, at han stadig var Rekonvalescent og burde skaane sig, til han var bleven helt rask; men han protesterede:

„Aldeles ikke, jeg vil føle mig lykkelig over at kunne opfylde mine Pligter mod mit Fædreland, trods min Sygdom eller maaske snarere paa Grund af den.“

— Jeg indrømmer, svarede jeg, at din Fædrelandskærlighed er al Ære værd; men tank alligevel lidt over Sagen. Jeg tvivler ikke paa dit Mod, men prøv først nøje dig selv. Maaske er det hele kun en pludselig opblussende Begejstring eller en overspændt Nervøsitet. Tror du ogsaa, du kan udholde de lange, anstrengende Marscher, ikke at tale om de voldsomme Angreb og Modangreb i al Slags Vejr, de iskolde Nætter under aaben Himmel? Alt dette kan knække selv den kraftigste Konstitution.

„Aa, det varer forhaabentlig ikke saa længe“, svarede han rolig. „Jeg bliver nok en af de første, der falder, og jeg vil betragte det som en Lykke for mig.“

— Jeg beundrer virkelig dit Heltedom —

„Det er saamænd ikke noget at beundre. Hvad du kalder mit Heltedom, er ikke stort andet end Egoisme. Tænk dig tilbage, gamle Ven; du ved, hvordan Skæbnen har været imod mig, og har næppe glemt, at jeg som ganske lille mistede mine Forældre. Husk paa min ulykkelige Barndom og min glædesløse Ungdom! Intet i Livet har villet lykkes for mig, og da jeg endelig fik mig en solid Stilling og vandt en ung smuk Piges Kærlighed, kom denne frygtelige Sygdom og berøvede mig ethvert Fremtidshaab. Livet er mig nu kun en Byrde. Kan du saa undres over, at jeg søger Døden?“

Jeg forsøgte at trøste ham.

— Se nu ikke saa sort paa det hele. Du kan maaske under en omhyggelig Pleje —

„Nej du, det vilde kun være at forlænge mine Lidelser til ingen Nytte. Naar jeg alligevel er dødsdømt, kan jeg ligesaa godt dø med Ære for mit Fædreland, og hvorfor saa ikke benytte mig af dette gunstige Tilfælde? For mig selv vil Døden kun være en Befrielse, og saa undgaar jeg denne lange pinefulde Dødsdøds. Er det ikke langt bedre at give sit Blod paa engang og for Fædrelandet end at spytte

det ud draabevis? Nej, jeg føler mig fuldstændig rolig, min Ven.“

Ogsaa jeg følte mig rolig, thi da han var gaaet, tænkte jeg: han bliver selvfølgelig kasseret, naar Lægerne har undersøgt ham.

Men han blev ikke kasseret. Han forstod at undgaa Lægeundersøgelsen ved at rejse til Paris, hvor han var ukendt, og sendte en anden til Undersøgelse i sit Sted.

Han kom saaledes til Fronten og kastede sig med blind Voldsomhed ind i Kampen. For et Par Dage vilde hans Kræfter nok strække til, mente han. Men den, som søger Døden, finder den sjældent. Kammeraterne rundt omkring ham faldt den ene efter den anden, men han selv syntes at være usaarlig. Han skrev flere Breve til mig, og alle begyndte med det samme Ord: Forbigaaet! I Slaget ved Blegny blev hele hans Kompagni tilintetgjort; kun een Mand slap derfra med Livet, og det var Charles, der stadig var „uheldig“, som han skrev. — Endelig fik jeg et Brevkort fra Lazarettet i Braujou. Jeg rejste dertil og fandt min Ven alvorlig saaret, men elleve af Glæde.

„Omsider da!“ udbød han, da han fik Øje paa mig. „Ikke helt færdig, men alligevel, det er et udmærket Saar, lige midt i Brystet. Et Par Millimeter længere nede, og jeg havde været død med det samme; men disse fordømte Tyskere forstaa ikke at ramme ordentligt. Der er flydt en Mængde Materie og Blod ud af Saaret, og det falder mig nu lettere at trække Vejret; jeg føler mig ogsaa bedre tilpas. Man propper mig med en Mængde gode Sager, og Overlægen siger, at det gaar godt fremad . . . fremad mod Døden, haaber jeg.“

Han bød mig muntert Farvel og inviterede mig til sin Begravelse en af de nærmeste Dage.

Men han døde ikke; tværtimod, han kom sig. Kuglen havde aabnet en Absces i Lungen og saa at sige foretaget en Operation. Dette i Forbindelse med den gode Pleje gjorde, at han efter tre Ugers Forløb blev udskreven som helbredet.

Han var ude af sig selv af Raseri over sit Uheld og bandede Tyskerne, der skød saa daarlige. Han vilde straks tilbage til Regimentet, og erklærede:

„Vær overbevist om, at jeg skal hævn mig. Døden har svigtet mig, men det skal den dyrt komme til at betale!“

En Maaned senere traf jeg ham paa en af de store Boulevarder i Paris. Han havde den venstre Arm i Bind.

„Er du nu igen saaret?“ spurgte jeg.

„Aa, denne Gang er det kun en Ubetydelighed. Heldigvis da.“

„Heldigvis, siger du! Du ønsker altsaa ikke længere at dø?“

„Nej, min Ven, naar Skæbnen skifter, skifter man ogsaa Ønsker. Tænk dig, Lægerne har erklæret, at min Tuberkulose er fuldstændig helbredet, og paa Lazarettet, hvor jeg var indlagt, traf jeg Alice — du ved, den unge Pige, jeg i sin Tid talte om. — Hun er nu bleven Sygeplejerske, og hvis da Lægerne ikke har narret mig, er det vor Mening

at gifte os, og jeg bliver det lykkeligste Menneske af Verden. Livet er alt for dejligt, min Ven, og paa Gensyn ved mit Bryllup!“

Charles Huguenin var ikke længere alene i Livet. Nu ejede han en, der græd, naar han drog bort, og glædede sig ved hans Titbageskomst. Han blev forfremmet og fik en Orden for sin Tapperhed. Lyst og forhaabningsfuldt saa han Fremtiden i Møde . . .

I Kampen ved Aisne-Floden fik han en Kugle i Brystet og døde efter faa Timers Forløb paa Lasarettet, stille og rolig.

Ja, hvor Døden dog kan være underlig!

Læge Arends

har nedsat sig i Allinge og taget Bopæl ved Havnen.

Consultationstid: Hverdage 9—10 Form. og 5—6 Efterm. Søn- og Helligdage 9—10 Form.

Telefon Allinge 44.

Lad

Dem fotografere hos

Alfred Kjeller.

En ung Orne, tjenlig til Gylter, staar til Afbenyttelse paa Lindholmgaard i Rø.

Restlageret af Roerspære og Roeskærere sælges til særlig billig Pris.

Raspetromler

i alle Størrelser sælges i

Nordlandets Handelshus.

Parlophon og Odeon-Instrument

er en ny og meget forbedret Udgave af Gramofon, som gengiver Tale, Sang og Musik i en hidtil ukendt ren og klar Tone, saavel med som uden Tragt, anbefales af Aktieselskabet „Norn“s Agent for Bornholm, der indrømmer meget gunstige Salgsvilkkaar.

L. Madsen, Sandvig.
Telefon 8.

Mejeriet „Kajbjerggaard“

Torsdag den 11. Februar Kl. 3 afholdes den ordinære Generalforsamling paa „Høiers Hotel“ med følgende Dagsorden;

1. Driftsregnskabet for 1914 forelægges.

2. Valg af 3 Medlemmer til Bestyrelsen istedetfor P. Kaas, P. Pedersen og H. Lund, som afgaar efter Tur.

3. Valg af en Revisor i Stedetfor A. Jensen, som ligeledes afgaar efter Tur.

4. Forhandling om Mejeriets Angiggende.

Regnskabet ligger til Eftersyn paa Mejeriet 3 Dage før Generalforsamlingen.

Bestyrelsen.

Vridemaskiner,

Tøjroller,

Husholdningsmaskiner

Største Lager af Isenkram, Glas, Porcelæn og Fajance.

Anker Heegaard's
bekendte
Gryder
anbefales.

Spise- og Vandstel samt hele Køkkenudstyr.

Allinge Kolonial og Produktforretning.